

Žydų svetingumas švenčių metu

Vieną metų gana daug kaimo žydų gyveno aplink Aukštadvarį. Didelių švenčių metu jie kartu su šeimomis rinkdavosi mieste. Net jeigu kaime buvo reikiamas pamaldoms kvorumas (minjanas), svarbių švenčių dienomis jie nenorėjo likti tarp krikščionių. Tomis dienomis miestelio gyventojų skaičius išaugdavo ketvirtadaliu, gal net trečdaliu. Kiekvienas kaimo žydas apsistodavo pas savo gimines ar gerus draugus. Nepaisant nepatogumų, kuriuos sukeldavo žmonių pagausėjimas, svečiai būdavo priimami ypač maloniai, jiems buvo skiriama geriausia namų dalis. Kaimo žydai atvažiuodavo dideliais arklių traukiamais vežimais. Įvažiavę į miestelį, pirma jie būdavopasveikinami suaugusiųjų, o po to – vaikų, kurie žiūrėjo į atvykėlius su dideliu smalsumu. Miesto vaikai pavydėjo kaimo vaikams, nes šie turėjo galimybę jodinėti arkliu.

Apskritai miestas buvo labai svetingas. Po pamaldų, ypač per tokias šventes kaip Pesachas, Šavuotas ar Sukotas, svečias būdavo kviečiamas sakyti palaiminimo, pasivaišinti užkandžiais. Kartais svečias būdavo kviečiamas sakyti pamokslą į kelis namus, kad niekas neliktų įžeistas. Vaisės būdavo sausainiai, kepti kreplechai - virtiniai su mėsa, štrudelis, kompotas, medaus pyragas ar kiti žydų valgiai. Žinoma, buvo labai daug viskio.

Ištrauka iš knygos: Hirsz Abramowicz. *Prarasto pasaulio portretai: Rytų Europos žydų prisiminimai prieš II pasaulinį karą* / red. Dina Abramowicz ir Jeffrey Shandler, vert. Eva Zeitlin Dobkin. Detroitas: Veino universitetas bendradarbiaujant su YIVO institutu, 1999, p. 88.